

Arrest

nr. 295 268 van 10 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 03 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. BOUDRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak
 - 1.1. Verzoeker verklaart de Turkse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 2003.
 - 1.2. Verzoeker dient op 7 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 7 juli 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.4. Verzoeker wordt op 27 juli 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Turk afkomstig uit Denizli. U komt uit een Gulenistische familie en ging ook naar een Gulenistische school. Uw vader was lid van diverse Gulenistische instellingen en werd als vice directeur van een Gulenistische school opgepakt en veroordeeld tot een gevangenisstraf van iets meer dan 8 jaar. Het feit dat uw vader onschuldig in de gevangenis zat en dat u bij bezoeken aan de gevangenis hardhandig en zeer grondig werd gefouilleerd had een negatieve invloed op uw algemeen mentaal welzijn. Het feit dat u in uw sociale omgang en op school werd uitgescholden voor terrorist liet ook littekens na en droegen er ook toe bij dat u het beter achtte om Turkije te verlaten. Voor de vrijlating van uw vader reisde u naar Zweden om daar familie te bezoeken. Daar had u contact met H.T., die belangrijk is in de Gulenistische beweging. Vervolgens keerde u terug naar Turkije. Op 8 januari 2023 kwam uw vader voorwaardelijk vrij. Zijn paspoort werd echter ingetrokken, waardoor hij niet kon reizen. Na de vrijlating van uw vader ging u geregeld samen met hem andere Gulenistische families bezoeken. Toen u meerderjarig werd vroeg u een paspoort aan en besloot u om Turkije te verlaten. Op 7 juli 2023 verliet u Turkije en reisde u naar België, waar u aan de grens internationale bescherming aanvroeg. Bij een eventuele terugkeer naar Turkije vreest u te worden opgepakt omdat u Gulenistische families bezocht, u contacten had in Zweden met H.T. en omdat u tijdens de militaire dienst die u nog moet volbrengen problemen zou kennen omwille uw banden met de Gulenbeweging. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : strafblad van uw naaste familie, aanklachten tegen uw naaste familieleden, familiesamenstelling, diploma van de Gulenistische school, documenten over andere familieleden die ook problemen hebben gekend, lijsten van scholen die werden gesloten waaronder ook de school waar uw vader les gaf, lijst van verboden verenigingen, artikel dat vader als terrorist wordt beschouwd, verblijfskaarten van familie in Finland en in Zweden, algemene informatie over de repressie van Gulenbeweging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Turkije alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van de Subsidiaire Bescherming zou lopen.

Ofschoon uw vader veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van meer dan 8 jaar, zijn de problemen die u aanhaalt onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het louter feit dat men een familielid is van een Gulenist niet automatisch betekent dat men dan ook in aanmerking komt voor internationale bescherming. Familieleden van

Gulenisten kunnen worden gevisieerd maar dat gebeurt niet systematisch. Familieleden die een zeer hoog profiel binnen de Gulenistische beweging lopen dan weer een groter risico. In uw geval kan worden gesteld dat uw vader weliswaar een lange gevangenisstraf heeft gekregen, hij geen hoog profiel had binnen de beweging. Hij was een vice directeur in een Gulen school de school en was lid van een aantal Gulenistische instellingen. Het profiel dat u van uw vader schetst komt overeen met het profiel van honderden Gulenisten en kan niet worden beschouwd als het profiel van iemand die een prominente rol binnen de beweging heeft. U verklaarde bovendien zelf dat uw vader geen bijzondere functie binnen de beweging had (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Bovenstaande vaststellingen worden bevestigd door uw verklaringen. Nergens blijkt dat de autoriteiten u in het bijzonder zouden viseren omdat uw vader een gevangenisstraf als Gulenist heeft uitgezeten van een achttal jaar. Er is immers geen aanhoudingsbevel tegen u uitgevaardigd en uit uw verklaringen blijkt niet dat er een onderzoek tegen u is opgestart. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat u op legale wijze probleemloos uit Turkije bent kunnen vertrekken. U haalt verder aan dat u psychologische problemen heeft omdat u, wanneer u uw vader in de gevangenis ging opzoeken, een paar keer hardhandig en werd gefouilleerd en omdat u door uw medeburgers als zoon van een terrorist werd uitgemaakt. Van deze psychologische problemen legt u echter geen enkel document neer. Het Commissariaat-generaal erkent dat Gulenisten het voorwerp van discriminatie kunnen zijn waardoor hun leven in Turkije in sommige gevallen zeer moeilijk is. Doch in dergelijk geval moet de verzoeker om internationale bescherming individueel aantonen dat er een cumulatie van discriminatie is, waardoor het leven in zijn land van herkomst onmogelijk wordt gemaakt. Uit uw verklaringen blijkt niet dat dit bij u het geval is. U heeft uw middelbaar onderwijs ook na de sluiting van de Gulen scholen kunnen afronden en u kon zich inschrijven voor het ingangsexamen van de universiteit. Dat u uiteindelijk niet heeft deelgenomen aan het ingangsexamen verklaarde u dat dit kwam omdat u onvoldoende was voorbereid en niet omdat het voor u als Gulenist verboden zou zijn om aan de universiteit te studeren. Verder liet u optekenen dat u na uw studies kon meehelpen in de zaak van uw ooms en uw vader (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Verder haalde u aan dat u na de vrijlating van uw vader contacten had met andere Gulenisten en dat u bij een bezoek aan uw tante in Zweden contacten had met Harmun Tocak, die een belangrijk persoon is bij de Gulenistische beweging. Dergelijke contacten zijn verboden door de Turkse wetgeving en u koesterde daarom een vrees om uiteindelijk te worden opgepakt (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 en p. 8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u niet wist dat de Turkse autoriteiten daarvan op de hoogte waren. Bovendien wijst het feit dat u probleemloos uit Turkije bent kunnen vertrekken er op dat u niet door de Turkse autoriteiten wordt gevisieerd. Het feit dat u ondanks uw contacten met Harmun Tocak naar Turkije bent teruggekeerd relativeert ook ernstig uw ingeroepen vrees betreffende dit aspect van uw asielrelaas. Verder zijn uw opeenvolgende verklaringen over uw activiteiten voor Gulen. Eerst verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u na de coup niet meer actief was bij culturele en religieuze bewegingen, voor de coup zou u wel uw vader hebben vergezeld (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), Terwijl u later voor het Commissariaat-generaal stelde dat u na de coup nog samen met uw vader contacten had met Gulenisten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Verder haalde u ook aan dat u uw militaire dienst nog niet heeft volbracht en dat u bij het volbrengen van uw legerdienst zwaar zou worden aangepakt omwille het feit dat u uit een Gulenistische familie afkomstig bent. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u tot op heden nog niet werd opgeroepen en dat uw vreest ernstige vernederingen te zullen ondergaan tijdens uw legerdienst eerder hypothetisch zijn. In hetzelfde verband gaf u toe dat er ook voor u in Turkije de mogelijkheid bestaat om de legerdienst af te kopen. Dat u dan toch nog een korte tijd in het leger zou moeten blijven betekent niet dat u als Gulenist persoonlijk een reëel risico vernederende en onmenselijke behandeling zou lopen. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet is deze vrees eerder hypothetisch en legt u geen bewijs neer dat het tegendeel aantoonde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991, evenals van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens stelt hij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“M.Y. heeft op 07/07/2023 asiel aangevraagd omdat hij een Gülenist is. De reden voor zijn aanvraag is dat veel leden van zijn familie, vooral zijn vader en moeder, zijn gearresteerd en ontslagen uit hun baan omdat ze Gülenisten zijn. Hij is bezorgd dat de voortdurende systematische onderdrukking in Turkije ook tegen hem gericht is en dat deze onderdrukking, hoewel ze al enkele fysieke en psychologische gevolgen heeft gehad, in de nabije toekomst zal leiden tot vervolging en arrestatie.

Het verzoek van M.Y. werd afgewezen op grond van het feit dat de bovengenoemde gronden niet gerechtvaardigd waren. Het afwijzingsbesluit werd op 12/09/2023 aan M.Y. meegedeeld.

Wij zijn van mening dat het besluit onrechtmatig is. Daarom ga ik namens mijn cliënt tegen deze beslissing in beroep op de volgende gronden.

1- De algemene commissaris erkent dat Gülenisten in Turkije onder druk staan en dat familieleden van Gülenisten ook gevaar lopen. Toch beweert hij dat er geen directe bedreiging is voor M.Y.. Dit kan niet worden geaccepteerd. Want het feit dat M.Y. momenteel niet wordt onderworpen aan een procès en arrestatie betekent niet dat dit in de toekomst niet zal gebeuren. Alle Gülenisten in Turkije lopen het risico op elk moment vervolgd en gearresteerd te worden.

2- M.Y. heeft na de vrijlating van zijn vader uit de gevangenis regelmatig voedsel en materiële hulp ingezameld voor de families van de Gülenisten in de gevangenis en heeft deze hulp samen met zijn vader persoonlijk aan de Gülenistenfamilies thuis bezorgd. Deze activiteit wordt door de Turkse staat beschouwd als een strafbaar feit in het kader van de reorganisatie van de organisatie. Op basis van deze beschuldiging worden er elke dag operaties uitgevoerd in Turkije en worden mensen die betrokken zijn bij deze activiteiten gearresteerd op beschuldiging van lidmaatschap van de organisatie. Officiële verklaringen van zowel het ministerie van Binnenlandse Zaken als de politie en talloze nieuwsberichten over deze operaties zijn te vinden op internet. Voorbeelden van de nieuwsberichten van het ministerie van Binnenlandse Zaken en het officiële persbureau van de staat zijn te vinden in de onderstaande links.

- <https://www.icisleri.gov.tr/adana-merkezli-7-ilde-feto-operasyonu-gerceklestirildi>

- <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/istanbul-polisi-fetonun-yeniden-vapilanmasina-gecit-vermedi/2944550>

3- In Turkije worden mensen die vastzitten omdat ze Gülenisten zouden zijn, onder druk gezet, bedreigd en gemarteld om te bekennen, d.w.z. om de namen te vertellen van andere mensen van wie ze weten dat ze Gülenisten zijn. Dit is een zeer gebruikelijke onwettige methode in Turkije. De detentie van M.Y. of iemand anders aan wie zijn vader hulp had uitgedeeld, zou leiden tot de detentie en arrestatie van M.Y.. Op dezelfde manier zou zijn ontmoeting met Harun Tokak, een prominente figuur van de Gülenbeweging, in Zweden kunnen leiden tot de detentie en arrestatie van M.Y. via de bekentenissen van een gedetineerde. Afgezien van deze ernstige bedreiging verklaarde zij dat haar vader tijdens zijn detentie herhaaldelijk het slachtoffer was van psychologisch en fysiek geweld. Het Commissariaat hield hier echter geen rekening mee.

4- In zijn afwijzende beslissing verklaarde het Commissariaat-Generaal dat de vader van M.Y. een gewoon persoon binnen de Gülenbeweging was en dat er daarom geen bedreiging voor M.Y. bestond door de positie van zijn vader. De vader van M.Y. werd echter berecht als een mahrem imam en zijn naam verscheen op nationale nieuwswebsites. Mahrem imam is de naam die gegeven wordt aan niet-soldaten en niet-politieagenten die religieuze begeleiding geven aan Soldaten en politieagenten. Aangenomen wordt dat Mahrem-imams, evenals Soldaten, achter de mislukte coup poging van 15 juli 2016 zaten, die het begin was van de heksenjacht tegen de Gülenbeweging. Daarom duidt het feit dat iemand een mahrem-imam is op een hoge hiërarchische positie binnen de Gülenbeweging. Het is om deze redenen dat het regime van Erdogan bijzonder meedogenloos is tegenover Soldaten en privé-imams. Daarom loopt M.Y. zeker een groot risico door de speciale positie van zijn vader.

5- In de gerechtelijke uitspraken en op nationale nieuwswebsites staat duidelijk dat de vader van M.Y. een privé-imam is. Dit nieuws maakt M.Y. ook een doelwit. Daarom werd hij veroordeeld tot 8 jaar en 9

maanden gevangenisstraf in plaats van 6 jaar en 3 maanden gevangenisstraf voor een gewone Gulenist. Deze gerechtelijke uitspraken en het nieuws in de pers heeft M.Y. bij zijn aanvraag gevoegd.

6- De vader van M.Y. werd vervolgd en veroordeeld als een particuliere imam, die wordt beschouwd als een bestuurder binnen de Gulen-beweging. Het is onbetwistbaar dat de kinderen en eerstegraads familieleden van iemand met zo'n belangrijke status in de Gülenbeweging op alle gebieden van het leven met veel obstakels te maken krijgen. Er is sprake van systematische stigmatisering in Turkije. Daarom is het voor M.Y., die als Gülenist wordt bestempeld, niet mogelijk om ambtenaar te worden.

7- Als Gulenisten naar het leger gaan, is het zeer waarschijnlijk dat Gülenisten door hun superieuren worden geslagen, mishandeld en gemarteld als ze in het leger gaan, doelbewust naar grensoverschrijdende operaties van Turkije worden gestuurd en hun leven verliezen aan het front.

8- M.Y. was een 13-jarige jongen toen zijn vader werd gearresteerd en is ernstig getraumatiseerd door wat hij tijdens deze procedures heeft meegemaakt. Tijdens de gevangenschap van zijn vader kreeg hij een psychische inzinking als gevolg van intimiderende lichamelijke fouilleringen, vernederingen en beledigingen tijdens bezoeken aan gevangenen. M.Y. heeft in Turkije psychologische steun en therapieën gekregen, maar is er niet in geslaagd deze ernstige trauma's te boven te komen. Hij leeft in de angst om op elk moment te worden vastgehouden, gemarteld en gearresteerd, vooral vanwege zijn bovengenoemde hulpactiviteiten. M. verkeert in een staat van ernstige depressie en angst en het is zeker dat zijn psychologische toestand zal verslechteren als hij naar Turkije wordt gestuurd. M.'s ängsten en zorgen zijn nog meer toegenomen na de afwijzende beslissing en daarom heeft hij ook hier psychologische ondersteuning aangevraagd.

9- Afgezien van bovenstaande redenen werden M.Y. ook bepaalde rechten ontnomen tijdens de asielprocedure. M.Y. werd niet op de hoogte gesteld van zijn verklaring ondanks zijn herhaalde verzoeken en werd verhinderd zijn recht op correctie uit te oefenen. Om deze reden zijn veel van de dingen die hij heeft gezegd niet volledig opgenomen in zijn verklaring en zijn ze onvolledig of onjuist opgenomen. Zijn recht op verdediging is beperkt.

10- Zoals hierboven vermeld, erkent het Algemeen Commissaris dat familieleden van Gülenisten in Turkije ook worden bedreigd. In deze context hebben veel mensen in dezelfde positie als M.Y. positief beslissing krijgen. Er zijn veel voorbeelden van dergelijke uitspraken. De aanvraag van M.Y. werd echter op zwakke gronden afgewezen. Dit is in strijd met het beginsel van gelijkheid van allen voor de wet.

11- Om bovengenoemde redenen verzoek ik om eerst de uitvoering van het besluit op te schorten en vervolgens het in strijd met de wet gegeven afwijzende besluit te annuleren."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet

daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. Waar de aanwezige raadvrouw ter terechtzitting verwijst naar de arresten van de Raad met nummers 249.093 en 249.112 van respectievelijk 12 en 13 september 2023, gewezen met drie rechters, wijst de Raad op het volgende. Daargelaten de vraag of kan worden aangenomen dat verzoeker deze argumentatie niet reeds kon opnemen in zijn verzoekschrift – dat dateert van 22 september 2023 – wijst de Raad er alleszins op dat verzoeker niet aantoont zich in een gelijkaardige situatie te bevinden, als de situatie die aanleiding heeft gegeven tot voormelde vernietigingsarresten. In de bestreden beslissingen, die aan de grondslag van de vernietigingsarresten lagen, werd door de commissaris-generaal toepassing gemaakt van de procedure conform artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, dat zowel een temporele als materiële begrenzing van de bevoegdheid van de commissaris-generaal inhoudt. De thans bestreden beslissing maakt evenwel toepassing van artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat de commissaris-generaal “*bij voorrang*” een beslissing neemt indien de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 of 74/9, §§ 2 en 3 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bevat geen eenzelfde temporele en materiële begrenzing van de bevoegdheid van de commissaris-generaal. Door louter te verwijzen naar de hierboven vermelde vernietigingsarresten van de Raad, waarbij verzoeker zich niet in éénzelfde situatie bevindt, toont verzoeker dan ook niet aan dat er in zijn geval ten onrechte toepassing werd gemaakt van de huidige procedure.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging door de Turkse autoriteiten, omwille van zijn banden met de Gulenistische beweging en de eerdere arrestatie en opsluiting van zijn vader. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt dat, hoewel verzoekers vader werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan acht jaar in Turkije, de problemen die verzoeker aanhaalt niet voldoende ernstig zijn om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming, waarbij hij als volgt overweegt: (a) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat familieleden van Gulenisten kunnen worden geviséerd, doch dat dit niet automatisch het geval is, waarbij (i) familieleden van Gulenisten met een zeer hoog profiel een groter risico lopen; (ii) verzoekers vader vice-directeur in een Gulenschool was en lid van een aantal Gulenistische instellingen, wat niet kan worden beschouwd als een profiel van iemand die een prominente rol binnen de beweging heeft; (iii) verzoeker verklaarde zelf dat zijn vader geen bijzondere functie had binnen de beweging;

(b) er blijkt niet dat de Turkse autoriteiten verzoeker zouden viseren omdat zijn vader een gevangenisstraf als Gulenist heeft uitgezeten, waarbij (i) er geen aanhoudingsbevel tegen verzoeker is uitgevaardigd en ook geen onderzoek is opgestart en (ii) verzoeker op legale wijze het land kon verlaten;

(c) er blijkt niet dat er in verzoekers geval sprake is van een cumulatie van discriminatie, die het leven in het herkomstland onmogelijk maakt, waarbij (i) verzoeker zijn middelbaar onderwijs kon afronden; (ii) verzoeker zich kon inschrijven voor een ingangsexamen bij de universiteit; (iii) verzoeker kon meehelpen in de zaak van zijn ooms en vader;

(d) verzoeker verklaarde dat hij niet weet of de Turkse overheid op de hoogte is van zijn bezoek aan H.T. in Zweden, waarbij (i) verzoeker ook probleemloos uit Turkije is kunnen vertrekken en (ii) de ernst van de ingeroepen vrees wordt gerelativeerd doordat verzoeker na zijn contacten met H.T. nog is teruggekeerd naar Turkije;

(e) verzoeker verklaarde eerst dat hij na de coup niet meer actief was bij culturele en religieuze bewegingen, wat hij enkel voor de coup deed met zijn vader, waarna hij later verklaarde dat hij na de coup nog samen met zijn vader contacten had met Gulenisten;

(f) verzoeker werd op heden nog niet opgeroepen voor zijn militaire dienstplicht, die hij bovendien kan afkopen, waarbij een vrees voor ernstige vernederingen aldaar hypothetisch is.

4.1.3. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft ontvangen, zodat hij niet in de mogelijkheid was om opmerkingen dienaangaande te formuleren. Ter terechtzitting bevestigt de aanwezige attaché van het CGVS dat geen kopie werd overhandigd, omdat verzoeker hier niet om heeft verzocht. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat het vakje *“verzoeker werd gewezen op de mogelijkheid een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan te vragen [...]”* niet werd aangevinkt. Ook blijkt nergens uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker werd gewezen op deze mogelijkheid. Het argument van de aanwezige attaché, dat dit een jarenlange praktijk is en dat de aanwezige advocaat hiervan op de hoogte diende te zijn, kan niet aan verzoeker zelf worden aangerekend. Aangezien verzoeker niet op de hoogte werd gesteld van de mogelijkheid om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan te vragen, werd hem tevens de mogelijkheid ontnomen om dienaangaande opmerkingen te formuleren, dewelke de commissaris-generaal desgevallend – overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet – had moeten onderzoeken alvorens de bestreden beslissing te nemen.

4.1.4. De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van een Gülenistische familie, waarbij zijn vader in navolging van de coup werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan acht jaar, vanwege zijn activiteiten bij de Gülenistische beweging.

4.1.5. Wat betreft verzoekers profiel als zijnde een familielid van een Gülenist die tot een gevangenisstraf werd veroordeeld, werd in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

“Ofschoon uw vader veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van meer dan 8 jaar, zijn de problemen die u aanhaalt onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het louter feit dat men een familielid is van een Gulenist niet automatisch betekent dat men dan ook in aanmerking komt voor internationale bescherming. Familieleden van Gulenisten kunnen worden geviséerd maar dat gebeurt niet systematisch. Familieleden die een zeer hoog profiel binnen de Gulenistische beweging lopen dan weer een groter risico. In uw geval kan worden gesteld dat uw vader weliswaar een lange gevangenisstraf heeft gekregen, hij geen hoog profiel had binnen de beweging. Hij was een vice directeur in een Gulen school de school en was lid van een aantal Gulenistische instellingen. Het profiel dat u van uw vader schetst komt overeen met het profiel van honderden Gulenisten en kan niet worden beschouwd als het profiel van iemand die een prominente rol binnen de beweging heeft. U verklaarde bovendien zelf dat uw vader geen bijzondere functie binnen de beweging had (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).”

4.1.6. Verzoeker stelt thans in zijn verzoekschrift dat zijn vader wel degelijk een prominente, minstens zichtbare, functie binnen de Gulenbeweging had, waarbij hij met name als een *“mahrem imam”* zou zijn berecht en waarbij zijn naam op nationale nieuwswebsites verschenen. In deze dient de Raad vast te

stellen dat de stukken die dienaangaande door verzoeker werden neergelegd zijn opgesteld in het Turks, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud hiervan. Verder stelt de Raad vast dat uit een lezing van notities van het persoonlijk onderhoud niet blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk melding heeft gemaakt van de omstandigheid dat zijn vader een hoge hiërarchische positie binnen de Gülenbeweging had. Zo stelde verzoeker dat zijn vader werd bestempeld als terrorist en dat hij *“geen functie [had], nam deel aan de sorbet aan de praatgroepen, hij had een abonnement op de Zaman krant en abonnement op Aktion en was lid van vakbond, was lid van Asia en gebruikte Balok en nam deel aan activiteiten van de Gulenistische beweging. Mijn vader heeft tengevolge die activiteiten een gevangenisstraf 06/2017 van meer dan 8 jaar”* (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). Dienaangaande stelt verzoeker ter terechtzitting weliswaar dat hij bij zijn persoonlijk onderhoud wel heeft willen uitleggen dat zijn vader een belangrijke functie had en om die reden ook een zwaardere gevangenisstraf heeft gekregen, dan een *“gewone”* Gulenist. In deze dient de Raad te herhalen dat verzoeker niet in de mogelijkheid werd gesteld om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te verzoeken en desgevallend opmerkingen te formuleren, waarmee de commissaris-generaal rekening dient te houden (zie *supra*). Dit betreft een onregelmatigheid die de Raad in dit stadium van het geding niet kan remediëren. In het licht van deze omstandigheid, acht de Raad het aangewezen dat verzoeker alsnog de mogelijkheid wordt geboden om opmerkingen te formuleren aangaande de precieze rol en zichtbaarheid van zijn vader.

4.1.7. Wat betreft verzoekers eigen persoonlijke situatie, herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift dat ook hij een Gulenist is. Hierbij merkt de Raad op dat verzoeker dit ook zo daadwerkelijk vanaf het begin van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangegeven, waarbij hij met name bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gesteld *“ik ben Gulenist”* (zie vragenlijst CGVS, p. 1, vraag 3). Uit zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker heeft aangegeven dat hij tot op het moment van de sluiting van deze scholen onderwijs genoot in een Gülen-school en dat hij na de gevangenneming van zijn vader gedurende een achttal maanden in het weekend in contact kwam met een Gülenist, die vervolgens evenwel ook een gevangenisstraf wegens lidmaatschap van een terroristische organisatie kreeg. Verzoeker gaf aan dat hij op een familiebezoek bij zijn tante in Zweden in juli 2022 kennis heeft gemaakt met een belangrijk figuur binnen de Gulenbeweging. Verzoeker keerde vervolgens terug naar Turkije, waar hij – na de vrijlating van zijn vader in januari 2023 – tezamen met zijn vader morele en materiële ondersteuning heeft geboden aan Gülenisten. Verzoeker gaf aan te zijn geboren in een Gülenistische familie en zelf nog steeds banden te hebben met Gülenisten (zie NPO, p. 7-8).

4.1.8. Uit de door de commissaris-generaal beschikbaar gestelde landeninformatie – met name de COI Focus *“Turquie ‘Le mouvement Gülen: informations générales et traitement par les autorités’* dd. 14 december 2021 – blijkt dat, in navolging van de massa-arrestaties na de mislukte coupoging op 15 juli 2016, honderdduizenden personen die worden gelinkt aan de Gülenbeweging op heden nog steeds worden geviséerd, gearresteerd en veroordeeld, vaak onder twijfelachtige omstandigheden. Op de vijfde verjaardag na de coupoging, verklaarde president Erdogan dat de vervolging van leden van de Gülenbeweging zal doorgaan, totdat het laatste lid *“geneutraliseerd”* is. In de COI Focus wordt aangegeven dat het zeer moeilijk is om de profielen van geviseerde personen af te bakenen, waarbij er sprake is van een grote mate van willekeur in arrestaties. Risicobepalende elementen zijn, onder meer: het verrichten van banktransacties met de bank Asya, het gebruik van de applicatie Bylock, lidmaatschap bij bepaalde syndicaten of organisaties, het sturen van de kinderen naar een Gülen-school of zelf aldaar hebben schoolgelopen, deelname aan vergaderingen van de Gülenbeweging, en dergelijke meer. Ook personen die materiële hulp bieden aan slachtoffers van de onderdrukking, riskeren geviséerd te worden. Er wordt ook melding gemaakt van *“schuld door associatie”*, waarbij mildere rechters een onderscheid maken tussen *“actieve”* en *“passieve”* Gülenisten, doch waarbij *“hardline”* rechters geen dergelijk onderscheid maken. Wat betreft familieleden van Gülenisten, worden, onder meer, volgende risicobepalende factoren aangegeven: het profiel van het Gülen-familielid, de verwantschap en de vraag of de autoriteiten het familielid reeds hebben kunnen vervolgen. Ondanks het veeleer arbitraire karakter van de vervolging kunnen volgende criteria, in hoofdte van het Gülen-familielid, een rol spelen bij het risico: het reeds zijn vervolgd/gearresteerd; het zijn ontslagen van een overheidsjob; het deel uitgemaakt hebben van instellingen gelinkt aan de Gülenbeweging; het geabonneerd zijn geweest op kranten zoals Zaman; het sturen van kinderen naar een Gülen-school. Er wordt aangegeven dat het risico voor familieleden verhoogt, indien het Gülen-familielid reeds werd veroordeeld en indien het familielid zelf ook valt onder

één van de hierboven weergegeven criteria. Er wordt aangegeven dat het risico voor familieleden tevens verhoogt, indien zijzelf worden gelinkt aan de Gülenbeweging.

4.1.9. Uit de bijgebrachte landinformatie blijkt dat Gülenisten weliswaar nog steeds op grote schaal worden gevisieerd, doch niet dat elke (vermeende) Gülenist in Turkije vervolgd wordt, zodat van verzoeker mag worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees. Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Turkije te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Turkije, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.1.10. De Raad brengt hierbij in herinnering dat het onderzoek van een vrees voor vervolging tevens een toekomstgerichte beoordeling vereist. Noch het Vluchtelingenverdrag, noch artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet behouden de erkenning van de vluchtelingenstatus voor aan verzoekers die in het verleden zijn vervolgd. De Raad bemerkt dat overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming moet worden beoordeeld op objectieve, individuele en onpartijdige wijze en waarbij onder meer rekening moet gehouden worden met *“alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast”*. In casu moet het verzoek om internationale bescherming ook worden onderzocht en beoordeeld vanuit verzoekers vrees om vervolgd te worden op grond van een eigen (toegeschreven) politieke overtuiging.

4.1.11. Het is in deze nuttig te verwijzen naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie met nummer C-151/22 van 21 september 2023, waarin wordt ingegaan op de vervolgingsgrond op basis van politieke overtuiging.

In het arrest kan als volgt worden gelezen, voor wat betreft de interpretatie van het begrip “politieke overtuiging”:

“In de eerste plaats blijkt uit de bewoordingen van artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95 dat het begrip „politieke overtuiging” ruim moet worden uitgelegd. Dit geldt om te beginnen voor de opsomming van de elementen waarmee dit begrip kan worden afgebakend, die blijkens het gebruik van de bijwoordelijke bepaling „met name”, niet-uitputtend is. Vervolgens worden niet alleen de overtuigingen genoemd, maar ook de „gedachten” en de „meningen” betreffende aangelegenheden die verband houden met potentiële actoren van vervolging, en betreffende aangelegenheden die verband houden met het „beleid” en de „methoden” van deze actoren, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden. Ten slotte wordt de nadruk gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker [zie in die zin arrest van 12 januari 2023, Migracijos departamentas (Vervolgingsgronden op basis van politieke overtuiging), C-280/21, EU:C:2023:13, punt 26].

Hieruit volgt dat uit de bewoordingen van artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95, ongeacht de betrokken taalversie, niet kan worden afgeleid dat, om onder het begrip „politieke overtuiging” in de zin van die bepalingen te kunnen vallen, de opvatting, gedachte of mening die de verzoeker verklaart te hebben of te uiten, voor hem een zekere mate van overtuiging moet hebben, of zelfs zo diepgeworteld moet zijn dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten om niet de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging te wekken.

[...]

Zoals de UNHCR in zijn schriftelijke opmerkingen heeft aangegeven, kan een verzoeker immers ook indien de door hem aangevoerde politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft, of niet „fundamenteel” of diepgeworteld is, bij terugkeer naar zijn land van herkomst het reële risico lopen

dat hij wordt vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land. Vanuit dit oogpunt kan de in het vorige punt genoemd

Gelet op alle voorgaande overwegingen moet op de eerste, de derde en de vierde vraag worden geantwoord dat artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95 aldus moet worden uitgelegd dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

In het arrest wordt tevens ingegaan op de relevantie van de omstandigheid dat een verzoeker in het verleden reeds in de negatieve aandacht heeft gestaan, evenals van de sterkte van de overtuiging en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, bij de beoordeling van de persoonlijke vervolgingsvrees. Zo kan als volgt worden gelezen:

“Uit het voorgaande volgt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten een uitputtend en grondig onderzoek moeten verrichten van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van deze verzoeker en van de meer algemene context van zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst [zie in die zin arrest van 12 januari 2023, Migracijos departamentas (Vervolgingsgronden op basis van politieke overtuiging), C-280/21, EU:C:2023:13, punten 33 en 38].

In deze context zijn de sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en eventueel verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten relevante elementen voor de individuele beoordeling van zijn verzoek overeenkomstig artikel 4, lid 3, van richtlijn 2011/95. Deze elementen spelen immers een rol bij de beoordeling van het risico dat zij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker hebben gewekt of kunnen wekken en dat de verzoeker bij terugkomst naar dat land kan worden vervolgd.

De omstandigheid dat een verzoeker met de door hem geuite politieke overtuiging of met de activiteiten die hij eventueel heeft verricht om die overtuiging te promoten tijdens zijn verblijf in het land van herkomst of sinds zijn vertrek uit dat land, reeds de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in dat land heeft getrokken, vormt zelf ook een relevant element voor de in artikel 4, lid 3, van richtlijn 2011/95 voorgeschreven individuele beoordeling.

Hieruit volgt dat in een situatie waarin de verzoeker verklaart een opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten die hij sinds zijn vertrek uit het land van herkomst heeft verworven, zonder aan te tonen dat hij de negatieve belangstelling heeft getrokken van potentiële actoren van vervolging in dat land waardoor hij, ingeval hij daarnaar terugkeert, door hen zou kunnen worden vervolgd, de bevoegde autoriteiten van de lidstaten – bij de door hen te verrichten individuele beoordeling van het verzoek – onder meer rekening moeten houden met de sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel door hem verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten. Deze autoriteiten kunnen echter niet vereisen dat die politieke overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten daarvan niet achterwege zou kunnen laten om niet de negatieve belangstelling te wekken van potentiële actoren van vervolging in dat land, die daardoor zouden kunnen worden aanzet tot daden van vervolging in de zin van artikel 9 van richtlijn 2011/95.

Gelet op het voorgaande moet op de tweede vraag worden geantwoord dat artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95 aldus moet worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is,

rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn”.

4.1.12. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat niet blijkt dat de Turkse autoriteiten verzoeker viseren, waarbij – en deze overwegingen kaderen eerder in de beoordeling van een vrees als familielid van een Gülenist – er geen sprake is van een aanhoudingsbevel of de start van een onderzoek en waarbij verzoeker probleemloos het land kon verlaten. Verder oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker heeft aangegeven dat hij niet weet of de Turkse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn ontmoeting met H.T. in Zweden en dat verzoeker na deze contacten bovendien nog terugkeerde naar Turkije, wat de ernst van de ingeroepen vrees relativeert. Ondanks deze overwegingen, dient te worden vastgesteld dat uit het geheel van de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissaris-generaal voldoende oog heeft gehad voor verzoekers persoonlijke vervolgingsvrees wegens zijn profiel als Gülenist. Zo heeft de commissaris-generaal nagelaten zich concreet uit te spreken over het profiel van verzoeker als Gülenist, namelijk of verzoeker al dan niet een aanhanger is van deze intussen verboden beweging of als dusdanig wordt gepercipieerd door de Turkse autoriteiten zij het via veruitwendigde politieke opvattingen of gedachten, zij het via zijn schoolloopbaan op een Gülen-school die in 2016 werd gesloten, zijn begeleiding door een later gearresteerde jonge Gülenist, dan wel zijn morele en materiële hulp aan mede-Gülenisten na de vrijlating van zijn vader. De Raad herhaalt hierbij het belang van een toekomstgerichte beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, waarbij in het bijzonder wordt verwezen naar de hierboven geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie, waaruit blijkt dat ook een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging, kan ressorteren onder het begrip “politieke overtuiging” en dat de commissaris-generaal rekening moet houden met het feit dat die opvatting, gedachte of mening de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging “*heeft gewekt of kan wekken*”. Het verwijzen naar de omstandigheid dat verzoeker in het verleden niet door de Turkse autoriteiten werd gevisieerd kan een relevant element zijn in de globale beoordeling van verzoekers vervolgingsvrees, maar deze omstandigheid alleen volstaat niet opdat kan worden vastgesteld dat er een gedegen onderzoek van de persoonlijke situatie van verzoekers profiel en van de meer algemene context van zijn land van herkomst heeft plaatsgevonden, teneinde vast te stellen of verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst. Bovendien kan in deze ook geen abstractie worden gemaakt van het argument van verzoeker – dat hij reeds van in het begin bij de vragenlijst bij DVZ heeft opgeworpen – dat minderjarigen niet worden lastiggevallen in Turkije, waarbij verzoeker op negentienjarige leeftijd zijn herkomstland heeft verlaten. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal deze verklaringen bij zijn beoordeling heeft betrokken, noch dat hij deze heeft afgetoetst aan de hand van objectieve landeninformatie.

4.1.13. De Raad leest nog als volgt terug in de bestreden beslissing: “*Verder zijn uw opeenvolgende verklaringen over uw activiteiten voor Gulen. Eerst verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u na de coup niet meer actief was bij culturele en religieuze bewegingen, voor de coup zou u wel uw vader hebben vergezeld (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), Terwijl u later voor het Commissariaat-generaal stelde dat u na de coup nog samen met uw vader contacten had met Gulenisten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7)*”. De Raad brengt hierbij andermaal in herinnering dat verzoeker niet op de hoogte werd gesteld van de mogelijkheid om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te bekomen, zodat hij niet in de mogelijkheid was om dienaangaande opmerkingen te formuleren. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift en verder terechtzitting verduidelijkt, heeft hij alleszins verklaard dat hij na de vrijlating van zijn vader contacten gehad met Gülenisten. De Raad ziet hierbij op het eerste gezicht geen tegenstrijdigheid met de eerdere verklaringen dat hij “*na de coup niet meer actief was bij culturele en religieuze bewegingen, voor de coup zou u wel uw vader hebben vergezeld*”. Het actief deelnemen aan culturele en religieuze bewegingen is nog iets anders dan het bezoeken en ondersteunen van Gülenistische families.

4.1.14. Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient de Raad vast te stellen dat er in hoofde van verzoeker individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze voldoende zijn om een toekomstgerichte vrees voor vervolging aan te nemen. Een verder onderzoek naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij een terugkeer naar Turkije, vanwege zijn eigen profiel als Gülenist, al dan niet tezamen genomen met de veroordeling en gevangenschap van zijn vader, dringt zich op, waarbij verzoeker in de mogelijkheid dient te verkeren om zijn persoonlijke opvattingen ten aanzien van de Gülenbeweging voldoende uiteen te zetten en waarbij deze verklaringen dienen te worden afgetoetst aan voldoende concrete objectieve landeninformatie, te meer uit de meest recente COI Focus van 27 oktober 2021 betreffende de veiligheidssituatie blijkt dat de Turkse autoriteiten sinds 2016 duizenden verdachten wegens banden met de Gülenbeweging, hebben aangehouden. Er is een goed begrip vereist van de huidige politieke situatie en de manier waarop de Turkse autoriteiten actueel omgaan met vermeende opposanten van het regime en in het bijzonder Gülenisten, evenals de risico's die familieleden van dergelijke opposanten daarbij lopen. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.1.15. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

4.1.16. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

4.2. Aangaande het verzoek tot heropening van de debatten

Waar verzoeker bij schrijven van 9 oktober 2023 een heropening van de debatten vraagt en verzoekt om de (nieuwe) neergelegde stukken in overweging te nemen, wijst de Raad erop dat uit voorgaande vaststellingen afdoende blijkt dat de bij schrijven van 9 oktober 2023 neergelegde stukken in deze stand van het geding niet van dergelijk overwegend belang zijn om anders dan de vernietiging van de bestreden beslissing te doen besluiten. De bestreden beslissing dient immers vernietigd te worden, gelet op de vaststelling dat verweerder het profiel van verzoeker als Gülenist onvoldoende betrokken heeft bij de beoordeling van verzoekers persoonlijke vervolgingsvrees en de Raad hiertoe in de onmogelijkheid verkeert. De neergelegde stukken hebben betrekking op de algemene situatie van Gülenisten, zodat deze geen andere vaststelling verantwoorden dan dat een nader onderzoek van verzoekers individuele en persoonlijke situatie, gezien in het licht van de objectieve en algemene landeninformatie, zich opdringt. De door verzoeker na de sluiting der debatten op 9 oktober 2023 bijgebrachte stukken worden om deze reden niet in aanmerking genomen. Het verzoek tot heropening van de debatten wordt derhalve verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt vernietigd.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

N. DENIES, wnd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES